

Sygn. akt **XV 914/15**

Gdańsk, dnia 28 grudnia 2016 r.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy w Gdańsku XV Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSO Weronika Klawonn

Protokolant: st. Milena Gołaś

po rozpoznaniu 21 grudnia 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko M. B.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanej M. B. na rzecz powoda A. K. kwotę 6412 zł. 78 gr. (sześć tysięcy czterysta dwanaście złotych siedemdziesiąt osiem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 22 października 2015 r. do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanej M. B. na rzecz powoda A. K. kwotę 5000 zł. (pięć tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 6 marca 2016 r. do dnia zapłaty,
3. zasądza od pozwanej M. B. na rzecz powoda A. K. kwotę 256 zł. 43 gr. (dwieście pięćdziesiąt sześć złotych czterdzieści trzy grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 19 maja 2016 r. do dnia zapłaty,
4. umarza postępowanie co do żądania zapłaty kwoty 14625 zł. (czternaście tysięcy sześćset dwadzieścia pięć złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 22 października 2015 r. do dnia zapłaty,
5. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
6. kosztami procesu obciąża strony w następujący sposób:
  - powoda A. K. – w 90%
  - pozwaną M. B. – w 10%

szczegółowe rozliczenie kosztów pozostawiając referendarzowi sądowemu.

UZASADNIENIE

1. *Stanowiska stron*

1.1. Stanowisko powoda A. K..

1.1.1. Żądanie

Powód A. K. pozwem skierowanym przeciwko M. B. domagał się zasądzenia kwoty:

- 92498 zł 72 gr. z odsetkami w wysokości ustawowej od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty
- 14 625 zł. z odsetkami ustawowymi od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty

1.1.2. Podstawa faktyczna żądania:

Strony od 1999 r. do 30 października 2014 r. pozostawały w związku konkubenckim. Zamieszkały razem od 2002 r. i od tego czasu prowadziły wspólne gospodarstwo domowe. W przeważającej mierze to powód pokrywał koszty dokonywanych zakupów i spłacał zobowiązania. Z dniem 30 października 2014 r. strony się rozstały. Powód zmuszony przez pozwaną opuścił ich wspólne mieszkanie przy ul (...) w G. i od tego czasu wynajmuje inne mieszkanie.

Na żadaną pozewem kwotę składają się następujące sumy:

- 6000 zł. – tytułem połowy ceny nabycia w 2012 r. samochodu R. (...),
- 1927,22 zł. – tytułem połowy dokonanych w 2012r. kosztów naprawy samochodu
- 3000 zł. – tytułem subrogacji za spłacony w kwietniu 2014 r. dług pozwanej wobec jej koleżanki A. J.
- 4980 zł. – tytułem subrogacji za spłacony dług pozwanej wynikający z zaciągniętego w 2010 r. przez pozwaną kredytu w (...) Bank (...) S.A. na zakup telewizora,
- 9669 zł. 57 gr. – tytułem subrogacji za spłatę w 2010 r. zadłużenia pozwanej z karty kredytowej w (...) banku S.A. (aktualnie Bank (...) SA)
- 7322 zł. 50 gr. – tytułem połowy kosztów związanych z zaciągnięciem w 2010 r. kredytu na zakup mieszkania przy ul. (...) tj. kosztów ubezpieczenia na życie i ubezpieczenia niskiego wkładu własnego,
- 59600 zł. – w związku z niewywiązaniem się przez pozwaną z umowy z 2010 r., na podstawie której powód spłacił pozostały wspólny kredyt stron na zakup samochodu N. w kwocie 59600 zł., zaś pozwana zobowiązała się uczynić powoda współwłaścicielem swego mieszkania przy ul. (...) w G. i współkredytobiorcą kredytu na ten lokal, czego nie uczyniła.

1.1.3. Rozszerzenie żądania pozwu

1.1.3.1. Pismem z 6 maja 2016 r. (k. 156) powód cofnął żądanie pozwu w zakresie żądania zapłaty kwoty 14375 zł. z odsetkami tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez pozwaną z nieruchomości i rozszerzył żądanie pozwu domagając się zapłaty kwoty 5512 zł. 86 gr. tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez pozwaną z samochodu R. (...) za okres od lipca 2015 r. do maja 2016 r. Na kwotę tę składa się wynagrodzenie za korzystanie z samochodu ponad udział przypadający pozwanej w kwocie 500 zł. miesięcznie oraz koszt ubezpieczenia OC pojazdu (173 zł.+339 zł. 86 gr.). Powód w piśmie z 19 lutego 2016 r. wezwał pozwaną do zapłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z samochodu. Wezwanie pozostało bezskuteczne.

Powód podkreślił także, że w okresie trwania konkubinatu ponosił nakłady na wspólne życie stron oraz pokrywał zobowiązania pozwanej.

1.1.3.2. Pismem z 23 sierpnia 2016 r. (k278) powód dalej rozszerzył zadanie pozwu domagając się zapłaty kwoty 16 926 zł. 96 gr. na sumę tę składają się następujące kwoty (vide pismo z 15 września 2016 r. k. 298):

- 2678 zł. 38 gr. – stanowiąca połowę poniesionych przez powoda wydatków na naprawę samochodu N.,
- 6597 zł. 28 gr. – tytułem wydatków związanych z utrzymaniem oraz spłata kredytu za mieszkanie przy ul. (...) na osiedlu (...).
- 3760 zł. 55 gr. – tytułem spłaty zobowiązań pozwanej,
- 1300 zł. – tytułem środków przekazanych tymczasowo na konto pozwanej w (...) Banku (...) SA,

- 1527 zł. 89 gr. tytułem połowy wydatków na zagraniczne wyjazdy stron,
- 512 zł. 86 gr. – tytułem ubezpieczenia samochodu R. (...)

1.2. Stanowisko pozwanej.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa.

1.2.1. Pozwana przyznała, że strony pozostawały w związku konkubenckim od 1999 r. do 31 października 2014 r. Przez cały okres trwania konkubinatu to pozwana osiągała wyższe dochody i w większym stopniu angażowała się finansowo w pokrywanie wspólnych wydatków.

1.2.2. Pozwana przyznała, że strony w 2008 r. nabyły wspólnie samochód marki N. (...). Środki na zakup samochodu pochodziły częściowo ze sprzedaży samochodu R. (...) należącego do powoda a częściowo z kredytu. W 2010 r. ze środków przekazanych przez powoda dokonano całkowitej spłaty kredytu. Było to konieczne z uwagi na starania stron o uzyskanie kredytu na zakup mieszkania. Następnie w 2012 r. strony sprzedały ten samochód za 24000 zł. Z tego 12000 zł. powód zatrzymał na indywidualnym koncie, a za pozostałą kwotę 12000 zł. strony wspólnie kupiły samochód R. (...).

1.2.3. Pozwana stanowczo zaprzeczyła, aby doszło do zawarcia pomiędzy stronami umowy, zgodnie z którą w związku z dokonaniem spłaty kredytu za samochód do banku (...), powód miał stać się współwłaścicielem mieszkania na osiedlu (...).

1.2.4. Pozwana przyznała, że powód pokrył koszty ubezpieczenia na życie oraz ubezpieczenia niskiego wkładu w związku z umową kredytu na zakup mieszkania przy ul. (...) w G.. Świadczenia te jednak odpowiadały ówczesnym uzgodnieniom stron co do zasad prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego. Od lutego 2012r. pozwana samodzielnie regulowała raty kredytu hipotecznego. Do 31 października 2014 r. wydała na ten cel około 50000 zł. W pierwszej połowie 2014 r. pozwana poniosła znaczne koszty wspólnych podróży stron do Afryki i USA.

1.2.5. Pozwana przyznała, że powód 13 grudnia 2010 r. dokonał spłaty zobowiązania wynikającego z karty kredytowej pozwanej w (...) Banku. Z tej karty kredytowej strony korzystały jednak wspólnie – na potrzeby codziennych wydatków i podczas wspólnych podróży. Przyczyną dokonania spłaty zadłużenia z karty kredytowej były starania o uzyskanie kredytu hipotecznego na zakup mieszkania przy ul. (...) w G..

1.2.6. W 2010 r. strony podjęły wspólnie decyzję o zakupie telewizora na do nowego mieszkania . Zakup był sfinansowany kredytem udzielonym pozwanej. Telewizor służył wspólnie stronom do czasu wyprowadzki powoda. W tym okresie pozwana płaciła raty kredytu hipotecznego, dokonywała opłat mieszkaniowych i innych koniecznych wydatków na potrzeby wspólnego gospodarstwa domowego. Kredyt na zakup telewizora został spłacony ze środków uzyskanych ze sprzedaży samochodu N. (vide pismo pozwanej z 7 czerwca 2016 r. k. 279)

1.2.7. Zaciągnięcie pożyczki od A. J. i jej spłata były także wynikiem wspólnych uzgodnień stron. Strony ponosiły znaczne wydatki związane z podróżami od Afryki i USA. Podróże finansowała głównie pozwana ze swoich dochodów i z pożyczki zaciągniętej w zakładzie pracy w kwocie 10000 zł. W połowie marca 2014 r. te środki się skończyły, dlatego też strony pożyczły od znajomej 3000 zł. Powód z uwagi na większe zaangażowanie pozwanej czuł się zobowiązany do spłaty zaciągniętej pożyczki.

1.2.8. W marcu 2014 r. powód pobrał ze wspólnego konta kwotę 2000 zł. i przekazał ją na swoje konto indywidualne. Dysponował także kartą debetową i dokonywał płatności.

1.2.9. Pozwana przyznała, że powód dokonywał napraw pojazdu R. (...). Wynikało to ustaleń stron dotyczących ponoszenia kosztów wspólnego gospodarstwa domowego. Obecnie pojazd jest wart ok. 6000 zł.

1.3. Stanowisko wobec pozwu w zakresie rozszerzonym

Odnosząc się w piśmie z 10 października 2016 r. do roszczeń zgłoszonych pismem z 15 września 2016 r. pozwana wniosła o oddalenie powództwa także w tym zakresie. Wskazywane przez powoda świadczenia były dokonywane przez niego dobrowolnie i wynikały z faktu wspólnego prowadzenia gospodarstwa domowego.

Pozwana zaprzeczyła niektórym wydatkom związanym z naprawą samochodu N.. Poza tym wydatki były czynione ze wspólnego konta stron, gdyż wówczas strony innego nie posiadały.

W okresie, w jaki powód ponosił wydatki związane z mieszkaniem pozwanej przy ul. (...) mieszkanie to było wynajmowane. Dochody z najmu trafiały na wspólne konto stron i zaspokajały ich wspólne potrzeby. Świadczenie powoda pozostawało więc zgodne z zasadami współżycia społecznego.

Powód uregulował zobowiązanie wynikające z karty kredytowej dobrowolnie, nie zastrzegając zwrotu na wypadek rozstania. Korzystając z tej karty strony dokonywały zakupów na potrzeby wspólnego gospodarstwa domowego. Dlatego też świadczenie powoda czyni zadość zasadom współżycia społecznego.

Pozwana zaprzeczyła, aby kwota 1300 zł. była przekazana przez powoda z zastrzeżeniem zwrotu. Wpłaty te nastąpiły na wspólne konto stron i zostały zużyte na potrzeby wspólne stron. Powód pomimo posiadania od początku 2012 r. odrębnego konta korzystał z konta wspólnego stron. I dysponował odrębną kartą. Od stycznia 2012 r. konto to zasilala wyłącznie pensja pozwanej.

Pozwana wskazała, że ona również ponosiła koszty wspólnych wyjazdów stron. Powód nigdy nie wskazywał, że świadczy z obowiązkiem zwrotu. Rozliczeniu wspólnych urlopów przeczą zasady współżycia społecznego.

Pozwana przyznała, że została przez pozwanego zapłacona składka ubezpieczenia OC za samochód R. (...) w grudniu 2015 r. oraz w marcu 2016 r. Nie ma jednak obowiązku zwrotu całości poniesionego wydatku.

2. Podstawa faktyczna wyroku

2.1. Powód i pozwana poznali się w 1999 r. Od tego czasu pozostawali w związku. Od 2002 zamieszkali razem w wynajętym mieszkaniu. W 2005 r. pozwana kupiła mieszkanie przy ul. (...) w G. na osiedlu (...). Zakup mieszkania był finansowany z kredytu. Powód nie miał uregulowanego stosunku do służby wojskowej. Stroną umowy kredytu była początkowo pozwana jej rodzice. Po około dwóch latach pozwana sama przejęła spłacanie kredytu.

Pozwana miała swoje konto bankowe w (...) SA ((...))1. Do tego konta została wydana pozwanej karta kredytowa. (nr (...)) Jej posiadanie było niezbędne z uwagi na liczne podróże zagraniczne stron i dokonywanie rezerwacji lotów i zakwaterowania przez internet. Powód miał dostęp do tego konta, był pełnomocnikiem pozwanej. Posiadał kartę płatniczą.

Dowód: zeznania pozwanej – rozprawa z 7 grudnia 2016 r. adn. 01:21:02 i adn: 01:24:32)

2.2. Powód w konkursie fotograficznym wygrał samochód osobowy R. (...). W listopadzie 2008 r. strony kupiły samochód N. (...) ((...)). Na sfinansowanie zakupu został wspólnie przez obie strony zaciągnięty kredyt w (...) Banku S.A. w kwocie 64166 zł. 32 gr. Część kredytu w kwocie 30000 zł. została spłacona ze środków pochodzących ze sprzedaży samochodu R. (...) dokonanej w dniu 13 listopada 2008 r. Kolejne raty były spłacane przez strony. Po koniec 2010 r. do spłaty pozostała kwota 29600 zł. Strony wówczas starały się o uzyskanie kredytu na zakup mieszkania przy ul. (...) w G.. Jednym z warunków jego uzyskania była spłata istniejących zadłużeń. Ojciec powoda H. K. przelał ze swojego konta (Bank (...)nr (...)), którego współwłaścicielem był także powód) na konto pozwanej kwotę 42500 zł. Z tej sumy została spłacona ostatnia część kredytu tj. 26900 zł. Z tej także sumy został spłacony debet na karcie kredytowej w (...) Banku w kwocie 9669 zł. 57 gr.

(Dowód: zaświadczenie z Banku (...) k. 17, historia rachunku k. 48, kopie przelewów k. 49, umowa sprzedaży R. (...) z 13 listopada 2008 r. k. 57,, historia rachunku k. 59, , historia rachunku k. 60, wniosek o całkowitą spłatę kredytu k. 61, rozliczenie umowy kredytowej k. 62, polecenie przelewu k. 63)

2.3. Naprawami samochodu N. zajmował się powód. W okresie do kwietnia 2010 r. koszty naprawy wynosiły co najmniej 5356 zł. 75 gr. Powód uregulował je gotówką lub korzystając z karty kredytowej Maestro.

(Dowód: faktury k. 300 – 306, dowód zapłaty k. 575)

2.4. W dniu 24 grudnia 2010 r. strony zawarły z (...) Bankiem S.A. umowę kredytu hipotecznego na zakup mieszkania przy ul. (...) w G.. Kwota kredytu wynosiła 520000 zł. Waluta waloryzacyjną był CHF. Koszty kredytu obejmowały ubezpieczenie niskiego wkładu własnego w kwocie 7020 zł. Ponadto niezbędne było zawarcie umowy ubezpieczenia na życie i całkowitej trwałej niezdolności do pracy. Kwota składki za dwa pierwsze lata wynosiła 7800 zł. Ubezpieczenia niskiego wkładu własnego oraz składka na ubezpieczenie na życie były pobrane ze wspólnego konta stron w (...) Banku ((...)) założonego w celu obsługi kredytu nr (...). W dniu 27 grudnia 2010 r. przelano z konta w (...) Banku na konto w (...) Banku 14830 zł. Tego samego dnia na konto w (...) Banku została dokonana wpłata gotówkowa przez pozwaną w kwocie 7000 zł. oraz przez pozwanego z konta jego ojca w kwocie 7830 zł.

(Dowód: umowa kredytowa k. 50, historia rachunku k. 55 i nast.)

2.5. Umowa ustanowienia odrębnej własności lokalu oraz sprzedaży została zawarta 10 stycznia 2011 r. Powód i pozwana stali się współwłaścicielami lokalu po 1/2 części. Na konto związane z obsługą zadłużenia w (...) banku (potem (...)) wpływało wynagrodzenie pozwanej, która wówczas pracowała w E.. Ze środków zgromadzonych na tym koncie kupowane były franki szwajcarskie przeznaczone na spłatę kredytu. Do konta w (...) BANKU ((...)) została wydana karta kredytowa. Strony korzystały z niej podczas wycieczek zagranicznych.

(Dowód: kopia aktu notarialnego k. 64, zestawienie operacji na koncie w m Banku k.131 i nast., zestawienie operacji k. 143 i nast.)

2.6. Jeszcze w 2011 r. strony do nowego mieszkania kupiły telewizor. Cena została zapłacona ze środków pochodzących z kredytu zaciągniętego przez pozwaną.

(Dowód: zeznania pozwanej – rozprawa z dnia 7 grudnia 2016 r.

2.7. Związek stron rozpadł się na początku 2012 r. Strony ponownie zamieszkały razem w sierpniu 2012 r. Wówczas zawarły porozumienie co do wspólnego prowadzenia gospodarstwa domowego, opłacania czynszu za mieszkanie oraz „wszelkich zadłużeń mieszkaniowych”.

(Dowód: oświadczenie z 10 sierpnia 2012 r. k. 13. ,

2.8. Powód założył konto w (...). Tam wpływały środki z jego wynagrodzenia (rzędu 3600 – 4000 zł. miesięcznie). Okresowo zasilał konto w (...).

(Dowód: zestawienie operacji k. 135 i nast., zestawienie operacji k. 245)

2.9. Z konta powoda w (...) Banku (...) był także opłacany czasami czynsz za mieszkanie przy ul. (...) oraz zadłużenie powstałe z tego tytułu, a także podatek od nieruchomości, raty kredytu za mieszkanie przy ul. (...) oraz zadłużenie wobec Wspólnoty Mieszkaniowej z tego tytułu, a także rezerwacje zakwaterowania na wyjazdach zagranicznych.

(Dowód: wydruki przelewu k. 170-236)

2.10. W tym okresie od grudnia 2012 r. do września 2014 r. powód w celu uregulowania zadłużenia pozwanej z tytułu kredytu w (...) Banku SA (za mieszkanie przy ul. (...)) oraz opłat do wspólnoty mieszkaniowej przekazał środki w kwocie 6412 zł. 78 gr.

(Dowód: wydruki przelewów k. 307 – 313)

2.11. W okresie od stycznia 2012 r. do września 2013 powód ze swojego konta z (...) Banku dokonał następujących przelewów:

- 30 stycznia 2012 r. – kwoty 2250 – tytułem spłaty karty kredytowej (M. B.)
- 28 grudnia 2012 – kwoty 590 zł. – tytułem podatku dochodowego (PIT 28) za 2011 r. M. B.,
- 11 lutego 2013 r. – kwoty 127 zł. 87 gr.- na rzecz (...)
- 5 sierpnia 2013 r. – kwoty 414 zł. 62 gr. – na rzecz (...)
- 4 września 2013 r. – kwoty 157 zł. – na rzecz (...)
- 25 września 2013 r. – kwoty 221 zł. 6 gr. – na rzecz (...)

(Dowód wydruki przelewów k. 319 -327)

2.12. Powód dokonał także przelewów ze swojego konta w (...)(...) no konto stron w(...) (służącym do obsługi kredytu na zakup mieszkania przy ul. (...)). Wpłaty te miały miejsce odpowiednio: 16 września 2013 r. – 550 zł. i 2 grudnia 2013 r. – 800 zł.

(Dowód: historia rachunku k. 326 – 237)

2.13. Powód ze swojego konta w (...) Banku (...) ((...)) płacił za wydatki związane z podróżami zagranicznymi stron. Była to kwota 886 zł. tytułem rezerwacji zakwaterowania w S. (24 grudnia 2012) i opłata za bilety lotniczy do Nowego Jorku 2169 zł. 78 gr. (15 października 2013 r.)

(Dowód: wydruk przelewu k. 328, faktura k. 330, historia rachunku k. 329)

2.14. W okresie od kwietnia 2012 r. do stycznia 2013 r. powód pozostawał bez pracy. Utrzymywał się wówczas z zasiłku oraz uzyskiwał pomoc od ojca. Częściowo pozostawał na utrzymaniu pozwanej.

(Dowód: zeznania pozwanej – rozprawa z 7 grudnia 2016 r. 01:45:49)

2.15. Latem 2012 r. doszło do sprzedaży samochodu N. za cenę 24000 zł. Za sumę 12 000 zł. powód kupił samochód R. (...). Samochód zgodnie z ustaleniami stron stał się ich współwłasnością i tak został zarejestrowany z dniem 1 sierpnia 2012 r. Samochód po zakupie wymagał napraw. Ich załatwieniem zajmował się powód. On również zapłacił gotówką za te naprawy kwotę 1940 zł.

(Dowód: faktura z 7 lipca 2012 r. k. 41 , kopia dowodu rejestracyjnego k. 42, wycena naprawy i paragon k. 43)

2.16. W okresie od sierpnia 2012 r. mieszkanie przy ul. (...) było wynajmowane. Kwota czynszu najmu po 1200 zł. miesięcznie wpływała na konto w (...) Banku ((...)). Potem w okresie od maja 2014 r. kwota najmu (na podstawie kolejnej umowy) wpływała na konto w (...) ((...)). Przez okres kilkunastu miesięcy środki z czynszu najmu mieszkania przy ul. (...) były odbierane gotówką przez powoda

(Dowód: zeznania pozwanej- rozprawa z 7 grudnia 2016 and. 01:36:39)

2.17. W okresie od grudnia 2012 r. do maja 2014 r. pozwana spłacała raty pożyczki zaciągniętej przez powoda w zakładzie pracy w kwocie 20000 zł. Łączna wartość spłaconych przez powoda rat wynosi 6300 zł.

(Dowód: umowa pożyczki k. 283, harmonogram spłat k. 285, pisma k. 281 i 282)

2.18. W dniu 14 sierpnia 2012 r. powód ze środków zgromadzonych w (...) Banku (...) przełał tytułem spłaty kredytu zaciągniętego na zakup telewizora kwotę 4980 zł. Środki na spłatę pochodziły ze sprzedaży samochodu N..

(Dowód: przelew k. 46)

2.19. W dniu 29 kwietnia 2014 r. ze środków w (...) Banku (...) została spłacona pożyczka uzyskana przez strony od A. J.. Pożyczka ta została zaciągnięta w związku z wydatkami stron na podróże zagraniczne – do Afryki i USA.

(Dowód: wydruk przelewu k. 45, zeznania pozwanej – rozprawa z 7 grudnia 2016 r. adn. 01:52:42)

2.20. W dniu 2 lutego 2014 r. powód przełał z konta w (...) Banku (...) na konto w (...) Banku (przeznaczone do obsługi kredytu) kwotę 6485 zł. celem pokrycia składki na ubezpieczenie niskiego wkładu własnego.

(Dowód: wydruk przelewu k. 56)

2.21. W październiku 2014 r. strony zerwały swój związek. Powódka pozostała w mieszkaniu przy ul. (...). Strony umówiły się, że z samochodu R. (...) będą korzystać na zmianę przez dwa tygodnie. W czerwcu 2015 r. powód zlecił naprawę samochodu R. – zapłacił kwotę 1914 zł. 44 gr. Kiedy ponownie samochód się zepsuł doszło do sporu pomiędzy stronami odnośnie poniesienia kosztów naprawy i korzystania z samochodu. Ostatecznie wydatki związane z naprawą samochodu poniosła pozwana. Powód w tym czasie odmawiał już udziału w spłacie zadłużenia z tytułu kredytu na zakup mieszkania przy ul (...). Pozwana uzależniała możliwość korzystania przez powoda z samochodu od rozwiązania problemów wspólnej spłaty zadłużenia. O lipca 2015 r. pozwana korzysta sama .

(Dowód: Faktura k. 396 (k.44) , zeznania świadków: P. Z. – rozprawa z 26 sierpnia 2016 adn.00:04:17, A. B. (1) – rozprawa z 26 sierpnia 2016 r. adn. 00:17:36 i nast., zeznania powoda – rozprawa z 7 grudnia 2016 r. adn. 00:50:59, zeznania pozwanej – rozprawa z 7 grudnia 2016 r. adn. 01:52:42, fotografia SMS k.22, k. 24)

2.22. Pismem z dnia 3 sierpnia 2015 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwot objętych żądaniem pozwu z 22 października 2015 r.

(Dowód: pismo k. 91)

2.23. Dnia 29 grudnia 2015 r. powód zapłacił składkę ubezpieczenia OC R. (...) 173 zł. Kolejną składkę w kwocie 339 zł. 86 gr powód zapłacił 24 marca 2016 r. (Razem 512 zł. 86 gr.)

(Dowód: wydruk historii rachunku k, 332 – 333, k. 260 – 261)

2.24. Pismem z dnia 19 lutego 2016 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 4000 zł. tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z samochodu za okres od lipca 2015 r. po 500 zł. miesięcznie.

(Dowód: Wezwanie k. 267)

3. Ocena dowodów

3.1. Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia Sąd ustalił dokonując weryfikacji twierdzeń stron w oparciu o zaofiarowane przez nie dowody. Zasadniczą grupę dowodów stanowiły wydruki dotyczące operacji na rachunkach bankowych, zaświadczenia z banków, umowa kredytowa. Dane wynikające z tych dokumentów pozwalały na dokonanie ustaleń co do tego, jakie konta bankowe strony posiadały, jakiego rodzaju wydatki były ponoszone poprzez transakcje bankowe. Strony przedstawiły także dokumenty prywatne w postaci umów najmu lokalu mieszkalnego przy

ul. (...), co pozwoliło na ustalenie, na jaki konto wpływał czynsz najmu z tego lokalu. Zresztą sam przepływ środków pomiędzy poszczególnymi kontami oraz wysokość wydatków były zasadniczo niesporne. Spór ogniskował się wokół przyczyny prawnej ich ponoszenia i w konsekwencji obowiązku zwrotu.

3.2. Sąd na żądanie powoda przeprowadził dowód z przesłuchania świadków H. K. i H. G. na okoliczności związane z zawarciem przez strony umowy co do współwłasności lokalu mieszkalnego przy ul (...).

Zgodnie z art. 246 k.p.c jeżeli ustawa lub umowa stron wymaga dla czynności prawnej zachowania formy pisemnej, dowód ze świadków lub z przesłuchania stron w sprawie pomiędzy uczestnikami tej czynności na fakt jej dokonania jest dopuszczalny w wypadku, gdy dokument obejmujący czynność prawną został zgubiony, zniszczony lub zabrany przez osobę trzecią, a jeżeli forma pisemna była zastrzeżona tylko dla celów dowodowych także w wypadkach określonych w kodeksie cywilnym.

Skoro powód twierdził, że dokument umowy został zgubiony względnie zniszczony, Sąd zdecydował o przeprowadzeniu dowodów osobowych.

Zdaniem Sądu zeznania powołanych świadków nie pozwoliły na pozytywną weryfikację tezy powoda o tym, że strony na piśmie zawarły umowę, w myśl której w zamian na spłatę zobowiązania kredytowego na zakup samochodu N. powód miałby stać się współwłaścicielem mieszkania przy ul. (...).

Świadek H. K. (rozprawa 24 sierpnia 2016 k. 231) – ojciec powoda potwierdził, że przekazał środki na spłatę zadłużenia za samochód N.. Oświadczył też, że widział dokument umowy, która została zatytułowana jako pożyczka. Deklarowana przez powoda treść umowy w żadnym razie nie odpowiada umowie pożyczki. Należy podkreślić, że umowa konstrukcja umowy pożyczki jest powszechnie znana i raczej nie jest możliwe, aby strony nadały taki tytuł umowie, której treścią miało być „dopisanie powoda do mieszkania”. Świadek nie pamiętał treści umowy, a w szczególności tego, czy w tym dokumencie były postanowienia dotyczące przeniesienia udziału we współwłasności na rzecz powoda. W zeznaniach świadka pojawia się też wątek nie wskazywany przez powoda, o częściowym finansowaniu przez świadka także zakupu mieszkania przy ul. (...). Dlatego też Sąd nie dal wiary zeznaniom świadka w powyższym zakresie.

Świadek H. G. zeznał, że to on sam poradził powodowi spisanie umowy. Wskazywał, że kuzyn (powód) miał spłacić kredyt za N. w dwóch ratach i w zamian zostać współwłaścicielem mieszkania przy ul. (...). Umowa wg. twierdzeń powoda miała zostać spisana na przełomie 2010/2011 r. Tymczasem pierwsza część raty za N. została wpłacona niedługo po jego zakupie jeszcze w 2008 r. Świadek samego dokumentu umowy nie widział. O tym, że została spisana miał się dowiedzieć od powoda.

O umowie mówił także sam pozwany zeznając w charakterze strony. Użył tych samych sformułowań, co jego ojciec: „dżentelmeńska umowa”, „umowa pożyczki”.

Zdaniem Sądu same dowody osobowe nie pozwalają na dokonanie pozytywnych ustaleń co do istnienia umowy pomiędzy stronami oraz jej treści. Okoliczności towarzyszące jej ewentualnemu zawarciu też na to nie wskazują. Pozwana od początku pozostawała właścicielką lokalu przy ul. (...), ona zawierała umowę kredytu, a raty były spłacane z konta w (...) Banku. W tamtym czasie nie było oznak kryzysu związku stron, co mogłoby uzasadniać spisanie umowy. Strony wspólnie ponosiły wydatki, razem zaciągnęły kredyt na zakup mieszkania przy ul. (...).

3.3. Sąd przeprowadził także dowód z zeznań świadków P. Z., A. B. (2) na okoliczność możliwości korzystania przez powoda z Samochodu R. (...) po lipcu 2015 r. Świadkowie zgodnie wskazywali na awarię samochodu, jako początek konfliktu o używanie samochodu. Z ich zeznań, jak i z treści wiadomości SMS wynikało, że odmowa dostępu powodowi do samochodu miała wymusić aktywny udział w rozwiązywaniu problemu spłaty kredytu za mieszkanie.

3.4. Sąd przeprowadził także dowód z przesłuchania stron. W znacznej części zeznania stron pokrywają się z danymi wynikającymi z dokumentów. Pozwoliły jednak odtworzenie sytuacji w związku w zakresie ustaleń dotyczących ponoszenia kosztów utrzymania i spłaty zobowiązań. Powód podkreślał, że szereg wydatków ponosił z własnych

środków, spłacał zobowiązania pozwanej i wspólne zobowiązania stron. Z kolei pozwana zwracała uwagę na to, że przez szereg lat strony tworzyły związek, nie tylko emocjonalny, ale także ekonomiczny, a wydatki były pokrywane z tego konta, na którym właśnie były środki. Sąd nie dał wiary zeznaniom powoda w zakresie dotyczącym zawarcia umowy z pozwaną co do współwłasności mieszkania przy ul. (...). Jej istnienie potwierdza ojciec powoda, który jednak nie pamięta jakiegokolwiek treści dokumentu (poza tytułem), kuzyn, który nigdy umowy nie widział, a jedynie miał rozmawiać o konieczności jej spisania z powodem oraz sam powód. Wobec jednoznacznego zaprzeczenia tej okoliczności przez pozwaną nie można tych zeznań uznać za dostateczne dla stwierdzenia istnienia zobowiązania. Powód podkreślał, że pozwana przez kolejne lata nie wywiązywała się z umowy. Mimo to w treści oświadczenia z 10 sierpnia 2012 r., kiedy strony podjęły próbę ponownego związku, nie nawiązano do wcześniejszych ustaleń.

4. Postawa prawna wyroku

4.1. Prawo pozytywne nie zawiera definicji legalnej konkubinatu. Można jednak przyjąć, że chodzi o związek trwały, połączony więzami uczuciowymi, fizycznymi i ekonomicznymi, to jest wspólnym planowaniem i podejmowaniem ważnych decyzji oraz wspólnym ponoszeniem kosztów egzystencji. Jednakże samo istnienie konkubinatu nie jest źródłem jakichkolwiek roszczeń majątkowych pomiędzy konkubentami co do majątku nabytego w czasie trwania konkubinatu.

Nie ma możliwości wypracowania jednej uniwersalnej podstawy prawnej mającej zastosowanie do rozliczeń majątkowych między konkubentami. Różnorodność i komplikacja stosunków majątkowych pomiędzy konkubentami nakazuje poszukiwanie właściwej podstawy prawnej, co wynikać ma z konkretnie ustalonego stanu faktycznego. Do rozstrzygnięcia zaistniałych na tym tle problemów mają zastosowanie przepisy o współwłasności, spółce cywilnej, bezpodstawnym wzbogaceniu, zleceniu, świadczeniu usług, czy nawet przepisów prawa pracy. W niektórych sytuacjach jest możliwe stosowanie analogii z majątku wspólnego małżonków (art. 31 § 1 krio), co jednak wymaga szczególnej weryfikacji.

4.2. Powód zgłosił szereg żądań, z których każde wywodził z właściwej danemu zobowiązaniu konstrukcji prawnej. Dlatego też Sąd dokonując oceny zasadności poszczególnych roszczeń odniesie się do proponowanych przez powoda podstaw prawnych.

4.3. Żądanie wynikające z umów

Powód domagał się zapłaty kwoty 59600 zł. (strona szósta pozwu) ze względu na niewykonanie przez pozwaną umowy, na podstawie której w zamian za zapłatę przez powoda całości wspólnych zobowiązań kredytowych na zakup samochodu N. miał stać się współwłaścicielem mieszkania przy ul. (...) w G.. Jak już wskazano, powód nie wykazał w niniejszym postępowaniu, że taka umowa została w ogóle zawarta. Skoro zatem nie istnieje powoływane przez powoda źródło zobowiązania, nie jest zasadne roszczenie, które miało z niego wynikać.

Sąd rozważał jednak, czy pomimo braku umowy nie roszczenie powoda nie ma swego uzasadnienia w stosunku obligacyjnym wynikającym z innej podstawy. Powód bowiem spłacił wspólne zobowiązanie stron wynikające z umowy kredytu na zakup samochodu N.. Można założyć że zobowiązanie z tytułu kredytu miało charakter solidarny (umowa kredytu nie została złożona do akt sprawy). Zgodnie z art. 376 § 1 k.c. jeżeli jeden z dłużników solidarnych spełnił świadczenie, treść istniejącego między współdłużnikami stosunku prawnego rozstrzyga o tym, czy i w jakich częściach może on żądać zwrotu od współdłużników. Jeżeli z treści tego stosunku nie wynika nic innego, dłużnik, który świadczenie spełnił, może żądać zwrotu w częściach równych.

Strony w tamtym czasie pozostawały w konkubinacie – trwałym związku. Spłata zadłużenia nastąpiła w 2008 r. ze środków pochodzących ze sprzedaży samochodu, który powód wygrał w konkursie, a część ze środków pochodzących od ojca powoda – w związku z koniecznością uregulowania istniejących zadłużeń wobec zamiaru zaciągnięcia kredytu mieszkaniowego. W tamtym czasie relacja stron zakładała wspólne życie, wspólne prowadzenie inwestycji i wspólne ponoszenie wydatków. Strony pozostając w stałym związku nie zakładały wzajemnych rozliczeń. Razem korzystały z zakupionego samochodu, a następnie po jego sprzedaży kupiły kolejny pojazd, z który również stanowił ich

współwłasność. Ta relacja nie zakładała więc dzielenia po połowie wydatków, czy pokrywania poszczególnych zobowiązań.

Powołany art. 376 § 1 k.c. nie może zatem stanowić podstawy roszczenia powoda o zwrot choćby części spełnionego na rzecz kredytodawcy świadczenia.

4.4. Żądania wynikające z subrogacji względnie bezpodstawnego wzbogacenia.

4.4.1. Powód powoływał się na fakt spełnienia zobowiązań pieniężnych pozwanej w odniesieniu do następujących żądań:

- a) 9669 zł. 57 gr. – spłata karty kredytowej (grudzień 2010 r.)
- b) 4980 zł. – spłata kredytu na zakup telewizora, (sierpień 2012)
- c) 3760 zł. 55 gr. – spłata zobowiązań pozwanej (styczeń 2012 r. -wrzesień 2013)
- d) 3000 zł. - spłata zadłużenia wobec A. J. (kwiecień 2014)
- e) 6597 zł. 28 gr. – spłata zobowiązań pozwanej związanych z mieszkaniem przy ul. (...) (2012 – 2014)

W ocenie Sadu żądania te w większości nie zasługują na uwzględnienie.(pkt a) - d)).

Jako podstawę swych żądań w tym zakresie powód wskazał przepisy dotyczące rozliczenia spółki cywilnej lub bezpodstawnego wzbogacenia. (str. 8 uzasadnienia pozwu k. 6v)

Sąd jednak w pierwszej kolejności rozważał możliwość zastosowania przepisów dotyczących subrogacji tj. wstąpienia w prawa zaspokojonego wierzyciela.

4.4.2. Zgodnie z art. 518 § 1 pkt 2) k.c. osoba trzecia, która spłaca wierzyciela nabywa spłaconą wierzytelność, jeżeli działa za zgodą dłużnika w celu wstąpienia w prawa wierzyciela; zgoda dłużnika powinna być pod nieważnością wyrażona na piśmie.

Powód w żadnym razie nie wskazywał na to, że pozwana wyraziła w formie pisemnej zgodę na wstąpienie powoda w prawa jej wierzycieli. Nie doszło zatem do konwersji zobowiązania.

4.4.3. Dalej powód powoływał się na instytucję bezpodstawnego wzbogacenia, wskazując, że dzięki spłacie zadłużenia przez powoda pozwana została wzbogacona kosztem jego majątku. Zgodnie z art. 405 k.c. kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Zasada ta znajduje swe zastosowanie w szczególności do świadczenia nienależnego (art. 410 § 1 kc). W świetle powołanego art. 405 kc można przyjąć, że zobowiązanie z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia powstaje przy istnieniu trzech przesłanek, które muszą być spełnione kumulatywnie.

Po pierwsze musi wytworzyć się sytuacja, w której następuje przejście jakichś walorów majątkowych z majątku jednego podmiotu do majątku innego podmiotu. Po jednej stronie następuje więc wzbogacenie, zaś po drugiej zubożenie.

Po drugie pomiędzy wzbogaceniem a zubożeniem musi istnieć związek tego rodzaju, że są to niejako dwie strony tego samego zjawiska.

Po trzecie wzbogacenie musi nastąpić bez podstawy prawnej.

Szczególnym rodzajem bezpodstawnego wzbogacenia jest spełnienie świadczenia nienależnego.

Instytucja bezpodstawnego wzbogacenia dla rozliczenia konkubinatu znajduje swe zastosowanie zasadniczo wówczas, gdy dają się w na tle ogółu relacji stron wyodrębnić masy majątkowe każdego z konkubentów. Tak dzieje się wówczas,

gdy strony nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego, stosują wyraźny podział wydatków i następuje powiększenie majątku jednego z nich kosztem majątku drugiego. Jak wynika z dokonanych przez Sąd ustaleń strony prowadziły wspólne gospodarstwo. Bieżące wydatki pokrywały ze środków pochodzących z ich wynagrodzenia. Opłat dokonywała ta osoba, która miała dostęp do przelewów internetowych.

4.4.3.1. Zadłużenie na kwotę 9669 zł. 57 dotyczyło karty kredytowej przypisanej do konta pozwanej w (...) Banku. Powstało do grudnia 2010 r., kiedy to strony prowadziły wspólne gospodarstwo, mieszkały razem w mieszkaniu przy ul. (...), a powód nie posiadał osobnego czynnego konta bankowego. Strony zaspokajały swoje potrzeby wspólnie. Przyczyną natychmiastowej spłaty zadłużenia była chęć uzyskania kredytu na zakup wspólnego mieszkania. Jakkolwiek karta kredytowa formalnie była wystawiona na pozwaną, to nie można powiedzieć, że dług z nią związany dotyczył wyłącznie jej wydatków. Dlatego też zdaniem Sądu roszczenie regresowe nie jest uzasadnione. Nie ma podstaw do ustalenia, że na skutek spłaty zadłużenia z karty kredytowej pozwanej doszło do jej wzbogacenia.

4.4.3.2. Podobnie należy ocenić spłatę zadłużenia z kredytu na zakup telewizora. Umowa kredytu została formalnie zaciągnięta przez pozwaną jeszcze w 2011, kiedy strony kupowały telewizor do nowego mieszkania. Z telewizora, co oczywiste korzystały wspólnie. Spłata kredytu nastąpiła w 2012 r., kiedy strony odnowiły swój związek i z inicjatywy powoda podpisały oświadczenie o prowadzeniu wspólnego gospodarstwa. Pozwana nie jest wzbogacona kosztem powoda, gdyż zakupiony telewizor stanowi współwłasność stron.

4.4.3.3. Nie stanowi także bezpodstawnego wzbogacenia po stronie pozwanej spłata zadłużenia wobec A. J.. Pożyczone pieniądze służyły realizacji wspólnych wydatków stron związanych z zagranicznymi wycieczkami. Spłata tego zadłużenia a konta powoda nie była przysporzeniem na rzecz pozwanej lecz rezultatem ich uzgodnień co do wspólnego gospodarstwa domowego.

4.4.3.4. Podobnie dokonywanie przez powoda opłat za różnego rodzaju świadczenia przypisane pozwanej w ocenie Sądu wynikały z faktu prowadzenia wspólnego gospodarstwa i wzajemnych uzgodnień, a nie stanowiły o przesunięciach majątkowych.

4.4.3.5. Sąd natomiast inaczej ocenił poczynione przez powoda wydatki związane z mieszkaniem przy ul. (...). Pozwana podkreślała, że mieszkanie to stanowiło jej wyłączny majątek. Samodzielnie spłacała zobowiązanie kredytowe z nim związane. Nie zamierzała przenieść udziału we współwłasności na rzecz powoda. W tej sytuacji zobowiązania dotyczące tego mieszkania nie mogły być objęte porozumieniem co do prowadzenia wspólnego gospodarstwa domowego. Wzbogacenie pozwanej kosztem majątku powoda polegało na zmniejszeniu jej pasywów poprzez spłatę obciążających ją zobowiązań. Pozwana winna była liczyć się z obowiązkiem zwrotu korzyści, skoro cały czas prezentowała stanowisko, że mieszkanie przy ul. (...) stanowi jej wyłączną własność. Nie jest zdaniem Sądu dostatecznym argumentem niweczącym roszczenie powoda ten, że czynsz z najmu mieszkania wpływał na wspólne konto stron. Skoro strony prowadziły wspólne gospodarstwo domowe, to oczywistym było, że dochody każdego z nich (także pożytki cywilne z rzeczy) będą przeznaczane na zaspokojenie wspólnych potrzeb.

Sąd uznał jednak, że powód nie wykazał, aby ujęta w zestawieniu (k. 298v.) kwota 184 zł. 50 gr. na rzecz (...) dotyczyła mieszkania przy ul. (...). Dlatego też zasądził na jego rzecz kwotę 6412 zł. 78 gr. – obejmująca pozostałe wydatki objęte zestawieniem.

4.5. Żądania wywodzone ze współwłasności.

Powód jako podstawę wskazał istniejącą pomiędzy stronami współwłasność w odniesieniu do następujących roszczeń:

- zapłaty 60000 zł. – jako połowy ceny zakupu samochodu R. (...) w 2012,
- 1927 zł. 22 gr. – zapłata połowy kosztów naprawy samochodu R. (...)

- 7322 zł. 57 gr. – zapłata połowy kosztów ubezpieczenia na życie oraz ubezpieczenia niskiego wkładu własnego w związku z umową kredytu na zakup mieszkania przy ul. (...).
- 2678 zł. 38 gr. – zapłata połowy poniesionych przez powoda kosztów naprawy samochodu N.
- 1527 zł. 89 gr.- wydatki na zagraniczne wyjazdy stron,
- 512 zł. 86 gr. – ubezpieczenie samochodu R. (...)

W ocenie Sądu większość ze gloszonych na tej podstawie żądań nie zasługiwała na uwzględnienie.

4.5.1. Strony w 2012 r. dokonały zakupu samochodu marki R. ze środków pochodzących ze sprzedaży N., który był przedmiotem ich współwłasności. W żadnym razie nie można przyjąć, że zapłata ceny nastąpiła ze środków stanowiących majątek powoda. Podobnie rzecz się miała z kosztami poniesionych w 2012 r. napraw. Ich koszt wyniósł w 2012 r. 1940 zł. faktura na kwotę 1914 zł. 44 gr. pochodzi z 2014 r. Koszty naprawy samochodu stanowiły normalny wydatek poniesiony w związku z prowadzeniem przez strony wspólnego gospodarstwa.

4.5.2. Koszty ubezpieczenia na życie oraz ubezpieczenia niskiego wkładu stanowiły wydatek związany z zaciągnięciem umowy kredytu na zakup wspólnego mieszkania. Jedna z wpłat została dokonana w 2010 r. (7830 zł.) zaś druga w 2014 r. (6485 zł.). Świadczenia te nie tyle stanowiły ciężar związany z rzeczą wspólną tj. mieszkaniem lecz spłatę wspólnego zobowiązania z tytułu umowy ubezpieczenia. Jak już wskazano treść łączącego strony stosunku (relacji konkubinat) nie uzasadnia roszczenia regresowego powoda co do powołowy spłaconej wierzytelności.

4.5.3. Sąd uznał, że nie zasługują na uwzględnienie także żądania dotyczące zwrotu połowy kosztów naprawy samochodu N. oraz kosztów wyjazdów zagranicznych. W okresie ponoszenia tych wydatków stanowiły one normalną pozycję wspólnego budżetu stron. Wynikały ze wspólnego prowadzenia gospodarstwa domowego.

4.5.4. Sąd natomiast uznał za zasadne roszczenie powoda co do zwrotu poniesionych przez niego kosztów ubezpieczenia OC samochodu R. (...). Powód dokonywał wpłat kolejnych składek w sytuacji, gdy był już pozbawiony posiadania samochodu, a korzystała z niego wyłącznie pozwana. Strony już wówczas nie pozostawały w związku. Pozwaną obciąża więc obowiązek pokrycia połowy kosztów ubezpieczenia – zgodnie z art. 207 k.c.

4.6. Roszczenie z tytułu wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rzeczy.

Powód domagał się kwoty 5000 zł. tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez pozwaną z samochodu R. (...) za okres od lipca 2014 r. przez kolejne 10 miesięcy po 500 zł. za miesiąc.

Jak wynika z dokonanych przez Sąd ustaleń w tym okresie powód pomimo przysługującego mu prawa własności nie mógł korzystać z samochodu.

Sąd podziela stanowisko wyrażone w uchwale Sądu Najwyższego z 19 marca 2013 r. (III CZP 88/12), że współwłaściciel może domagać się od pozostałych współwłaścicieli, korzystających z rzeczy wspólnej z naruszeniem art. 206 k.c. w sposób wyłączający jego współposiadanie, wynagrodzenia za korzystanie z tej rzeczy na podstawie art. 224 § 2 lub art. 225 k.c.

Zgodnie z art. 225 k.c. obowiązki samoistnego posiadacza w złej wierze są takie same jak obowiązki samoistnego posiadacza w dobrej wierze od chwili, w której ten dowiedział się o wytoczeniu przeciwko niemu powództwa o wydanie rzeczy. Jednakże samoistny posiadacz w złej wierze obowiązany jest nadto zwrócić wartość pożytków, których z powodu złej gospodarki nie uzyskał, oraz jest odpowiedzialny za pogorszenie i utratę rzeczy, chyba że rzecz uległaby pogorszeniu lub utracie także wtedy, gdyby znajdowała się w posiadaniu uprawnionego.

Z kolei obowiązki posiadacza rzeczy dobrej wierze, który dowiedział się o wytoczeniu przeciwko niemu powództwa o wdanie rzeczy określa art. 224 § 2 k.c. Taki posiadacz jest obowiązany do wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy

i jest odpowiedzialny za jej pogorszenie zużycie lub utratę, chyba że pogorszenie lub utrata nastąpiła bez jego winy. Obowiązany jest zwrócić poprane od powyższej chwili pożytki, których nie zużył, jak również uiścić wartość tych, które zużył.

Oznacza to, że roszczenie współwłaściciela przeciwko drugiemu współwłaścicielowi o zapłatę wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy ponad przysługujący udział jest uzależniona między innymi od złej wiary posiadacza.

Jak wynika z dokonanych przez Sąd ustaleń strony początkowo uzgodniły sposób korzystania z samochodu uwzględniający prawo własności każdej z nich. Jednak od lipca 2014 r. powód nie ma możliwości korzystania z samochodu, gdyż znajduje się on w wyłącznym posiadaniu pozwanej. Pozwana ma świadomość uprawnień właścicielskich powoda. Korzystając z samochodu z wyłączeniem powoda pozostaje w złej wierze. Dlatego też jest zobowiązana do zapłaty wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z samochodu ponad przysługujący jej udział.

Pozwana nie kwestionowała wysokości miesięcznego wynagrodzenia (zaprzeczając zasadzie roszczenia). Zdaniem Sądu odpowiada ono co najmniej połowie kosztów wypożyczenia samochodu marki R. (...) w rozliczeniu miesięcznym. Ogólnie dostępne oferty wypożyczalni opiewają nawet na wyższe kwoty.

4.7. Odsetki.

Zobowiązania związane z wynagrodzeniem za bezumowne korzystanie z rzeczy, dotyczące bezpodstawnego wzbogacenia, czy rozliczenia ciężarów dotyczących rzeczy wspólnej mają charakter zobowiązań bezterminowych w rozumieniu art. 455 k.c. W myśl tego przepisu jeżeli termin świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania. Świadczenie pieniężne stało się zatem wymagalne w terminach wskazanych w wezwaniu do zapłaty. Wobec niespełnienia świadczenia dłużnik pozostawał w opóźnieniu, toteż z mocy art. 481 §1 i §2 k.c. zobowiązany jest do zapłaty ustawowych odsetek za opóźnienie.

5. *Koszty procesu*

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą ich stosunkowego rozdzielania wynikającą z art. 100 k.p.c. Sąd ustalił, że powód przegrał sprawę w 90%. Żądanej kwoty 114936 zł. zasądzono 11668 zł. Na mocy art. 108 § 1 k.p.c. Sąd orzekł jedynie o zasadzie ponoszenia kosztów procesu, ich szczegółowe wyliczenie pozostawiając referendarzowi sądowemu.

1 W dalszej części uzasadnienia Sąd będzie posługiwał się na oznaczenie numeru konta jego ostatnimi ośmioma cyframi)